

GENÇLER OTURDUĞUNUZ SIRALARIN HAKKI VERİN

İdareci olarak çalıştığım okullardan birinde akşamları etüd nöbetlerine de kalıyoruz. Bu nöbetler esnasında bir öğrencimiz var, ders çalıştırmak mümkün değil. Sürekli uyarıyoruz. Arkamı döner dönmez bir bakıyorum yine konuşmaya, ortalığı karıştırmaya, orya buraya saldırmaya başlamış. Bu öğrenci son sınıf öğrencisiydi, vakit yaklaştı. Sınava çok az bir süre kalmıştı. Ancak hiç mi hiç çalışmıyordu. Bir gün yine etütte kendisini uyarınca bana döndü dedi ki; “Hocam benimle niye uğraşıyorsun? Çalışmama gerek yok ki. Bizim fabrikamız var. Bu çalışanlar var ya, bunların çoğu bana gelecek benden iş isteyecekler ben o zaman istediğime iş vereceğim. Yani kısacası çalışsam da çalışmasam da aynı. Çalışsam da aynı işi yapacağım. Benimle uğraşmana gerek yok.” dedi. Ben de “Bak ben bu söylediklerini sana hatırlatırım.” dedim. O sene 5 Nisan kararları denen bir takım kararlar alındı ve ciddi bir ekonomik kriz oldu. Ülkede birçok esnaf ve zengin iş adamı iflas etti. İflas edenler arasında ne yazık ki bu öğrencimizin babası da vardı. Elde avuçta ne varsa hepsi gitmişti. Neyse üniversite sınavları yapıldı. Sonuçlar açıklandı tercihler için okula gidiyorum. Dolmuşa bindim baktım bizim öğrencinin yanı da boş, hemen gidip yanına oturdum. Havadan sudan biraz konuştuktan sonra nereyi kazandığını sordum. Boynunu büktü “kazanamadım” dedi. “Ben sana hatırlatırım” demiştim. “Hocam ben böyle olacağını nereden bilebilirdim ki” dedi. Aradan bir yıl kadar geçmişti; bir gün büyük bir markette alışveriş yapıyorum baktım biri, bir un çuvalı sırtlamış gidiyor, hemen tanıdım bu bizim öğrenciydi. Yanına yaklaştım selam verdim. Halini hatırladım sordum. “Burada çalışıyorum hocam durumu görüyorsunuz. İhtiyacım var” dedi. “Ben bunu sana hatırlatırım dememiş miydim?” dedim. “Hocam yarama basmayın” dedi.

Aradan 3-4 yıl kadar geçmişti bir gün arabamla giderken baktım kaldırımda yürüyor korna çaldım baktı “aaa... Hocam siz miydiniz?” “Evet benim. Ne yapıyorsun buralarda” dedim. “Hocam askerden geldim epey oldu ama iş bulamadım iş arıyorum” dedi. Artık tekrar hatırlatmak istemedim. Ama o Hatırlamıştı. Gözleri doldu, yüzüme bakamadı ve başını önüne eğdi, ağlamaklı bir hal aldı.

Allah dostlarından çoğu gerek maddi , gerekse manevi olarak akıbetleriyle ilgili hep endişe duymuşlardır.. Hep “Allah sonumuzu hayreylesin” diye dua etmişlerdir. Meşhur bir atasözümüz var; Derki “Güzelliğine güvenme bir sivilce, malvarlığına güvenme bir kıvılcım (Bu günkü tabiriyle bir kriz) yeter” diye. Babamızın mal varlığı çok iyi olabilir. Ancak bizler ilkönce okuyacağız. iyi bir eğitim alacağız kendi ayaklarımız üzerinde duracağız. Daha sonra gerekirse babamızın işine talip olacağız.

Bu hatıramı Őu anda sıralarda oturan tüm öğrencilere ithaf ediyorum.

Bu yazıma basına intikal den bir haberle devam edeceğim. 1965 yılında dünyanın en zengin insanlarından Yunanistanlı nl armatr İŐ adamı ONASİS'in kızı, 2012 yılında Yunanistan'da çöplüklerden yiyecek toplarken görüntülendi. Ve gelin gittiği Őato da bugün DıŐ İŐleri Bakanlığımız tarafından satın alınarak Őu anda Türkiye Cumhuriyeti Büyük Elçiliđi binası olarak kullanılmaktadır. Merak edenler verdiğim bu bilgiyi internette görebilirler.

1978 yılından beri de Manisa'da oturuyorum. 1988' lere kadar Manisa'da tek lise, Manisa Lisesi idi. Bu lisede tam 19 yılım idareci olarak geçti. Manisa'nın zengin, bürokrat, sanayici, iŐçi, fakir ve fukara çocukları bizim okulda okudu. Manisa'da da aynı örnekler var. Ama bunları bu satırlarda hatırlatmanın yaralayıcı olacağını düŐünüyorum. nemli olan olaylardan ders çıkarmak. Ben, Őu anda okullarda sıraları iŐgal eden tüm öğrencilere bu yazımı ithaf ediyorum. Umarım bu anlatılanlardan kendilerine bir pay çıkarırlar ve okullarda oturdukları sıranın hakkını verirler. Kasım ayında Manisa Lisesi Mezunlarının tertip etiği yemeğe emekli ğretmen arkadaşlarımla beraber katıldık. Yemekte gördüğüm eski öğrenciler, zamanla ders çalıŐan ğrencilerimizdi. Kimisi Yargıtay yesi, kimisi, niversite ğretim yesi, kimisi sanayici, kimisi de mühendis ve iŐ adamı olarak karŐımıza ıktı. Ama zamanla ders alıŐ deyip de çalıŐmayan öğrencilerimizin hiç biri yemekte yoktu. Onları bazen sabah namazları için Akmescit cami ile Őeyh Fenari camiine ıkıyorum. Sabahın krnde ders çalıŐmayan öğrencilerimi sanayiye gidecek servisleri beklediğini görüyorum. Velhasıl zamanla ders çalıŐmayan öğrencilerimizi de Őimdi hayat dve çalıŐtırıyor.

Kadirkeskin45@hotmail.com

www.kadirkeskin.net